

tør og det medicinske Fakultet. Det er netop en saadan Ordning, man har i Norge. Jeg mener, at jeg nu har gengivet Hovedtrækkene til en Bedømmelse af den Sag, og jeg skal nu kun tillade mig at fremdrage en Udtalelse, der er fremkommen af en Distriktslæge — jeg kan gjerne nævne hans Navn — det er Fr. Krebs. Med den høitærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse den; det er kun nogle faa Linier, og den blev som sagt skrevet i 1878. Han siger saaledes: „Skal vor Medicinalforfatning blive en Virkelighed, maa den underkastes en grundig Reform, og Provindslægerne have sabnet den i en lang Narraekte. Denne Reform har nu staaet saa mange Aar paa Risten, at det vel er paa den høie Tid, at man tager fat paa Sagen. Af hvad Betydning den offentlige Hygieine (Sundhedspleien) er for den hele Befolkning, er vel de fleste klart; Dag for Dag stiller den større Krav, som under den nuværende Ordning vanstelig, undertiden slet ikke, lade sig tilfredsstille.“

Jeg tillader mig at stille en Opfordring til Justitsministeren om at tage denne Sag under den alvorligste fornødte Overveielse. Jeg tror mig berettiget til at antage, at den høitærede Minister haade er i Besiddelse af Evne og Villie til at fremme denne Sag, det vil sige forsaavidt Ministeren finder det tjenligt og rigtigt. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale Sagen.

Summeluhr: Naar jeg har begjæret Ordet, saa er det for at gjøre nogle faa Bemærkninger til det foreliggende Forslag. Paa § 19 III. A. 9 er opført et Beløb af 71,000 Kr. til Skovplantningens Fremme i Sylland. Det har glædet mig, at den høitærede Indenrigsminister har forhøiet Beløbet fra i Fjor med 15,000 Kr. Naar man ser tilbage i den Tid, som vi Eldre kunne huske, skete der en hel Udelæggelse af vort Skovvæsen ved Bortskaffelse af alt det, som ikke kunde holdes til Fredskov. Jeg har selv beqaæet den samme Synd, hvad jeg har bitterlig fortrudt. Det har glædet mig at se ansete Mænd træde i Epidisen for Skovplantningens Fremme. Det er jo en Selvfølge efter Naturlovene, at en udvidet Skovbestand ubetinget maa trække Juagtighed til Jorden, hvorimod en Fjernelse af Skovbestanden vil virke i modsat Retning. I lige Maade fortjener det ogsaa Paaskønnelse, at Beløbet til Hedeelskabets Virksomhed er blevet forøget med 5,000 Kr. i Sammenligning med i Fjor, thi da var Tilskudet mellem 32 og 33,000 Kr., medens det i Aar er mellem 37 og 38,000 Kr. I hvorvel det er ikke et saa lille Tillæg, disse Poster har

faaet, skulde jeg for mit personlige Bedømmende ikke have havt Noget imod, at det havde været endnu større. Paa samme Paragraf, § 19 IV. L., er opført et Beløb af hele 1,500 Kr. til Totalafholdsföreningen. Naar man ser hen til og rigtig vil paaskjønne, hvilket smukt Formaal denne Forening har sat sig, er det et saa forsvindende Beløb, at det var usikkert, om den høitærede Indenrigsminister ved Sagens senere Behandling vilde stille Forslag om at forhøie dette Beløb. Denne Forening redder mange Mennesker fra Udelæggelse, redder dem for Samfundet, og vi maa derfor Alle indrømme, naar vi ville være ærlige, at det er et smukt Formaal, denne Forening har sat sig. Paa § 21 IV. G. e. er opført et Tilskud til et Ahsyl for uhelbredelige Landsvage i Genhold til Lov af 24de Mai 1879, men ved at se tilbage paa det forrige Budget savnes der en Bedøining, som jeg virkelig med den høitærede Formands Tilladelse maa oplæse. Der burde staa, som i det forrige Budget: „Til yderligere Disposition for Ministeriet til Besættelse af Fripladser paa det fornævnte Ahsyl eller andre private Anstalter med aldres Uformuende eller til delvis Dækning af den aarlige Betaling, naar der kan ydes en Del af denne paa den Landsvages Begne, 15,000 Kr.“ Det er muligt, at jeg har overset eller ikke opdaget, at denne Sum skulde være opført paa en anden Post, og det skulde glæde mig, om jeg havde set feil. Igeledes paa samme Paragraf under G. a. er opført et Beløb af 70,000 Kr. til uformuende aandsvage Børns Undervisning og Forpleining. Dette Beløb er forhøiet fra i Fjor med 20,000 Kr. Det skulde imidlertid som sagt glæde mig, om jeg skulde have overset det, der burde henhøre under den fornævnte Post, thi det var beklageligt, om dette Ahsyl skulde miste et saadant Tilskud. Jeg er vis paa, at en Del af os have med Glæde set paa Virksomheden der, ikke paa de Staller, som findes der, men paa den Behandling, de nyde. Den nuværende Direktør lader Intet tilbage at ønske, men følger i sin afdøde Faders Fodspor, og Inspektøren med Hustru, som lede den daglige Styrelse, fortjener al Agtelse for deres Virksomhed i Ahslets Tjeneste, og jeg vilde derfor som sagt meget beklage, om Ahslet skulde miste disse 15,000 Kr.

Der blev af de ærede Medlemmer for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Haastrup) og Ribe Amts 4de Valgkreds (Schelde) nævnt Tilskud til Kirker. Det er ogsaa mig bekendt, at der ansøges om Tilskud til to Kirker i Aarhus Amt, nemlig i Galthen og Skovby Sogne. Jeg skal ikke komme nær-